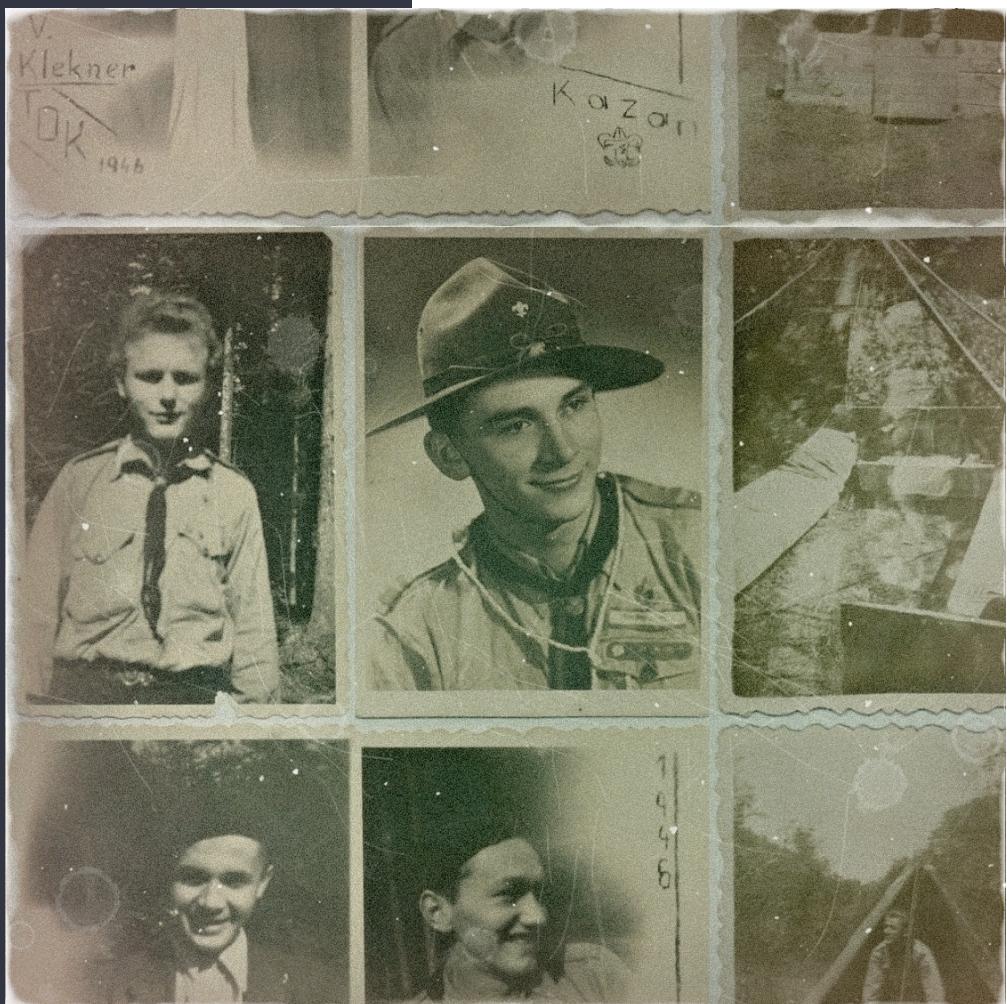

SKAUTI KOMĀROV

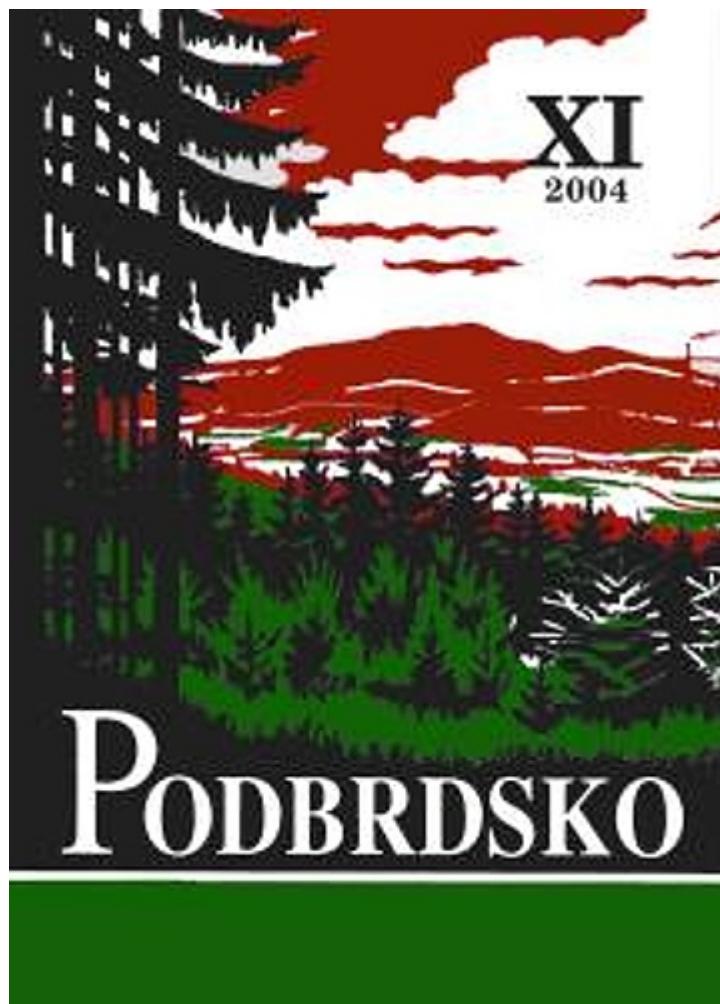

historie komárovských
skautů

info@skautikomarov.cz
+420 604 716 476
www.skautikomarov.cz

ZajĂmavosti: Josef HorkĂ – Marabu

SbornĂk Podbrdsko XI (2004)

JednĂm zÂ mĂ;la zdrojĂ, ve kterĂch se postupnĂ daĂ objevovat materiĂly a dokumenty tĂ;kajĂcĂ se komĂrovskĂch skautĂ, je archiv z pozĂ stalosti **Josefa HorkĂ©ho** zÂ PĂbrami. Tento archiv je velice rozsÃ;hlĂ a doposud jeĂ;tĂ nebyl zcela zpracovĂ;n a roztĂadĂ;n. Jeho Ä;ješt tĂ;kajĂcĂ se skautĂ zÂ BĂlezovĂch hor a PĂbrami je uloĂ¾ena ve fondu StĂ;tnĂho okresnĂho archivu PĂbram pod znaĂ;kou **NAD 1676 - Svaz junĂ;kĂ - skautĂ I. a II. oddĂl BĂlezovĂ© Hory (1919â-1990)** bĂ;vajĂcĂ materiĂly, kterĂ© se vĂ;loĂ;ou ke skautskĂm oddĂlĂm vÂ ostatnĂch obcĂch a mĂ;stech podbrdskĂ© oblasti, se nachĂ;zejĂ ve SkautskĂ©m archivu, kterĂ spadĂ; pod **SkautskĂ institut v Praze**.

RodĂ;k z BĂezovĂch Ho**josef HorkĂ** â s[kautskĂm jmĂnem Marabu](#) byl velice zajĂamavou osobnostĂ, jejĂznam zdaleka pĂesahuje lokĂlnĂ charakter podbrdskĂho skautingu a kterĂ; v tiskla nesmazatelnĂ stopy do skautskĂ historie v ĀechĂch i na Slovensku. S laskavĂm svolenĂm vedenĂ StĂtnĂho okresnĂho archivu v PĂbrami si zde dovoluji publikovat Āne**VĂ;clava VeselĂho**, kterĂ byl otiĂ;tĂn v roce 2004 ve sbornĂku Podbrdsko XI (vyda**StĂtnĂ okresnĂ archiv v PĂbram** a HornickĂ muzeum PĂbram), a kterĂ popisuje nejvĂznamnĂjĂ momenty ze Āivota tohoto muĂzea, jenĂ aĂ domky, zĂ;sadnĂ pĂispĂl i k mĂmu pĂtrĂ;nĂ.

Josef HorkĂ se narodil 11. Šnora 1904 v BĂezovĂch HorĂch, jako jedinĂ syn ze Ălesti dĂtĂ. NavĂ;oval pĂbramskĂ gymnasium, kterĂ nedokončil, a v roce 1922 odchĂ;zĂ na Slovensko, kde pĂsobĂ jako ĀednĂ FinanĂnĂ sprĂvy. Slovensko se mu stĂ;vĂ domovem aĂ do vypuknutĂ druhĂ svĂltovĂ vĂlký.

Skautovat zaĂal s hochy z pĂbramskĂ reĂlký, v jejichĂ budovĂ se i schĂzeli. V tĂ dobĂ vedl chlapeckou druĂnu JunĂ;kĂ – PsohlavcĂ student uĂitelskĂho Āstavu**František Kupka**.

V listopadu 1919 se bĂezohorĂit rozhodli zaloĂvit doma oddĂl. ZĂ;roveĂ zaĂali psĂjt kroniku, kterou peĂlivĂ vedli, a zaznamenĂvali veĂkerĂ dĂni v oddĂlu. PostupnĂ bylo popsĂno 16 seĂitĂ, kterĂ se dodnes dochovaly. Kronika je pĂámĂm svĂdkem skautskĂch vĂletĂ, putovnĂch tĂ;borĂ od brdskĂ pahorkatiny aĂ po ĀumavskĂ hory. Stala se krĂ;snou reliktiĂ, kterĂ je dokladem kruĂ;nĂch, ale i radostnĂch poĂtkĂ skautingu na PĂbramsku.

V tomto roce pod ZvĂkovem na Āece OtavĂ sklĂ;dĂ Marabu slib vĂrnosti skautingu. PĂ;jsâ pĂ;Alia; siĂ; b, neĂ abych mohl vylĂit krĂ;su noci i sĂlu dojmĂ, kterĂ duĂ;i pĂbramo uchvacovaly v radosti nad tĂm, Āe mi bylo dopĂ;no nĂco dĂ;vno touĂenĂho – novĂ; Āivot, v plnĂ jeho krĂ;se a velebnosti. V hlavĂ kterĂ; ponoĂena byla v dlanĂch, rodilo se a souĂasnĂ uznĂvalo pevnĂ rozhodnutĂ – chci vĂnovat svĂj celĂ; Āivot velkĂmu hnuta, kterĂ povstalo volĂ;nĂm mnohĂch a k potĂ;ebĂ miliĂnĂ, chci atomem vlastnĂ prĂ;ce pĂispĂti stavbĂ velkĂho dĂla. Jsem rozhodnut TĂm vyslovil krĂ;do svĂ pĂ;AĂ cesty, kterou s peĂlivostĂ sobĂ vlastnĂ plnil veĂkerĂ; svĂj Āivot.

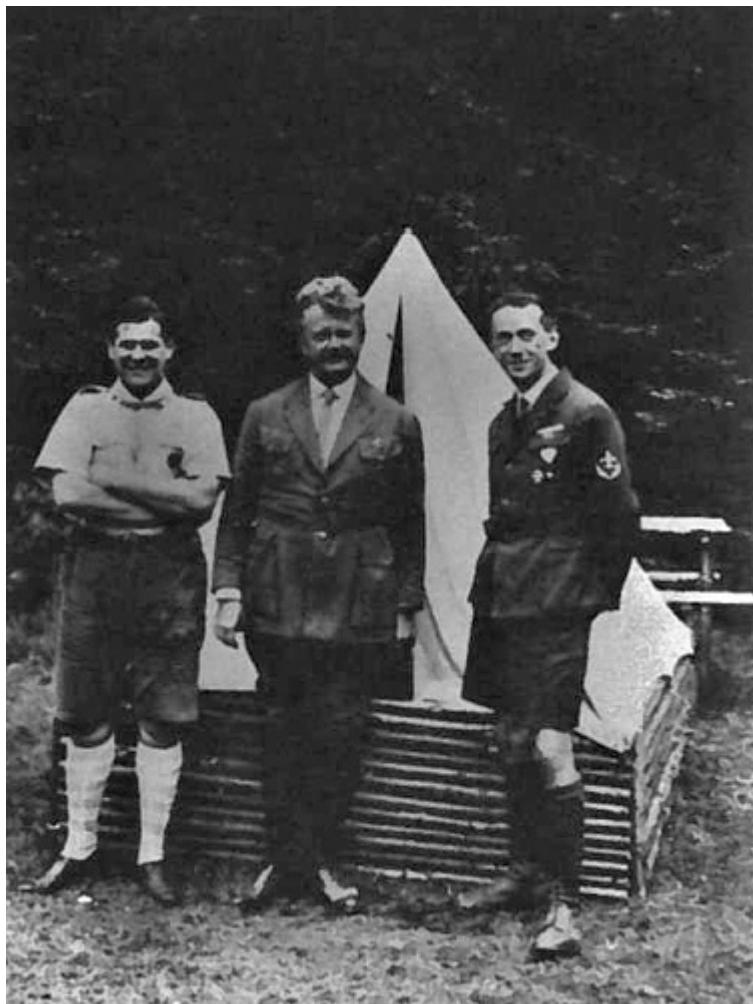
Josef HorkĂ (Marabu) - zĂjĂ 1983

Zdroj: Podbrdsko XI (2004)

V kvĂtnu roku 1921 se v PĂ Abrami uskutečnil slet PsohlavcĂ za řeči starořeckého **Nyberta PokornĂho**, následně Dr. Jana Hořejšeho prof. Miloše Seiferta. O rok později již PsohlavcĂ vstupuje do Svazu skautĂ a tento směr podporuje i Josef HorkĂ.

Začátkem roku 1923 zakládá Josef HorkĂ oddíl oldskautĂ v Trenčíně a nastavuje anabáze původních roků, které Marabu vedení junáctvá. Je jmenován řečíupnám zpravodajem národního okresu a zvolen do organizačního odboru Svazu skautĂ. V roce 1925 je mu udělen ředitelství svastika - jako jednomu z deseti prvních. Stavě se spolupracovníkem Františka Elstnera (zakladatele Lesňáků) a jeho příjde na poli instruktorském pro Slovensko i Podkarpatskou Rus jsou nedocenitelné.

Rok 1931 jej zastihne na 1. svátověkovém sjezdu roverů - skautů ve Václavsku (4. sjezdu se zúčastnil v roce 1935 ve Vídni). V roce 1933 je zastupcem svátověkového Jamboree v Maďarsku. Je jmenován zpravodajem i dopisovatelem v Čadci deníku a časopisu. Jeho účinnost vrcholí v Bratislavě, kde v roce 1935 zakládá a vede osmidesátiletý lenný 4. oddíl skautů, od vlastního po rovery. Stavě se zemským národním pro Slovensko. Po návratu do Čech vede působení Lesňáky (Bělčice, Čížkovice, Jinošov, Nedamov, Zbiroh). V roce 1969 je jmenován vedoucím pracovní skupiny pro dělníky skautingu a byl mu udělen ředitelství junácké liliie

SlovenskĂ; lesnĂ;kola na KrĂ;snĂ; - SvatĂ; Martin (srpen 1930)
Zleva: FrantiĂ;ek Elstner, A.B. SvojsĂ;k, Josef HorkĂ;

I kdyĂ¾ byla Ă;innost skautingu v dobĂ; nacismu a komunismu nĂ;silnĂ;pĂ;eruĂ;jená, jeho pracovnĂ;pĂ;le i svĂ;domitost se nadĂ;le zabĂ;vajĂ; shromaĂ;ovĂ;jnĂ;m a tĂ;ĂdĂ;nĂ;m historickĂ;ho materiĂ;lu. S pĂ;bra
bramskĂ;mi skauty spoluzaklĂ;idĂ; a vede skupinu **Arch Scout**, kterĂ; se zabĂ;vĂ; studiem dokumentĂ;, archivĂ;lii, memorabiliĂ;junĂ;ckĂ; minulosti i souĂ;asnosti. Skupina se rozrĂ;stĂ; na Moravu a Slovensko, Ă;astĂ; kontakty jsou prakticky iniciovĂ;ny s celĂ;m skautskĂ;m svĂ;tem. VznikĂ; tak - formosamizdatu - jeden z nejrozsâ;hlejĂ;ch junĂ;ckĂ;ch archivĂ; a zjara roku 1990 si Ă;rostĂ;edĂ; JunĂ;ka odvĂ;řádĂ; na tĂ;licet velkĂ;ch svazkĂ; tĂ;chto vzĂ;icnĂ;ch pĂ;semnostĂ;.

Josef HorkĂ; zaklĂ;dal veĂ;kerou svou Ă;innost na skromnosti, Ă;estnosti a velikĂ; pracovnĂ;pĂ;li. MĂ;ří se tak pyĂ;nit obrovskĂ; kusem odvedenĂ; prĂ;ice, aĂ; ře jako spolutvĂ;rce skautingu na Slovensku a PodkarpatskĂ; Rusi, vĂ;dce nejvĂ;tĂ;ho poĂ;tu LesnĂ;ch Ă;kol u nĂ;s, nebo jako vĂ;dĂ; osobnost disidentskĂ; skupiny Arch Scout a archivĂ; NĂ;elnictva. ZemĂ;el 26. bĂ;ezna 1990 v PĂ;abraďi a je pochován na bĂ;ezohorskĂ; m hĂ;bitovĂ;.

Hrob Josefa HorkĂ;ho na bĂ;ezohorskĂ; m hĂ;bitovĂ; v PĂ;abraďi

(kvĂten 2021)

Âd ÄestnĂ© lile v trojĂstku
(zdroj: SkautskĂ institut – SkautskĂ archiv)